

6141 — Gæsteb. af Forst. t. Finantslov f. Finantsaaret fra 1. April 1875 til 31. Marts 1876. 6142

at vi heldigvis en Gang for alle faae manet og-
saa det forte Spøggelse saa dybt ned, at det ikke
siden under nogen Form skal reise Hovedet igjen.
Det er mit Haab til det danske Folk, at Grund-
loven og den Hæderlighed, som Folket nærer til
den, skal være stærkere end alle Fortolkninger.

Hindenburg: Skjøndt jeg har hørt for-
forskjellige orienterende Bemærkninger og forskjellige
Foredrag af den ærede Ordfører, er der dog Noget,
jeg savner i de Bemærkninger, han har fremsat.
Han har stillet det Spørgsmaal til Regjeringen,
hvorvidt den vil stride til at give en foreløbig
Finantslov, og da Regjeringen ikke har givet
noget Svar derpaa, har dette været en Anledning
til det ærede Medlems Angreb. Det forekommer
mig nu ganske naturligt, at Regjeringen ikke ud-
taler sig om, hvad der ikke ligger for, og ialtsald
forekommer det mig, at være temmelig forhaftet at
rette Angreb paa den paa Grund af, at den ikke
har givet den af det ærede Medlem fordrede Er-
klæring. I Særdeleshed forekommer dette mig
besynderligt, naar det ærede Medlem ikke selv ud-
taler sig om, hvorledes han mener, man kan
komme ud af de Banskkeligheder, som det
ærede Hæder i dette Dieblit selv er isærd
med at fremtalbe. Det er navnlig om dette
Sidske, jeg ønsker nogen Oplysning; thi hele den
Diskussion, der er gaaet forveien, har ikke i saa
Henseende ydet det Allemindste. Der er to
Spørgsmaal, som foreligge. Deraf er det ene be-
handlet, men det hører ikke under nærværende
Forsamlings Afgjørelse, og det andet er ikke be-
handlet, uagtet det dog netop er det, med hvilket
man efter min Mening skulde beskæftige sig. Det
første Spørgsmaal, det Spørgsmaal, som er be-
handlet, men ikke foreligger for nærværende For-
samling til Afgjørelse, er, hvorvidt en provisorisk
Finantslov er loelig eller ikke. Det er først og
fremmest Regjeringen, som skal tage Beslutning
derom, naar der bliver Tale om at gjøre et saa-
dant Skridt. For det Andet er det Rigsretten,
der, saafremt et saadant Skridt gjøres til Gjen-
stand for Anklage, har at dømme over, hvorvidt
dette Skridt er stemmende med Landets Forsat-
ning eller ikke. Det forekommer mig derfor at
være noget utidigt, naar den ærede Ordfører i
forrige Møde sluttede med at sige, at Enhver,
som antager, at en foreløbig Finantslov kan gives,
dermed har viist, at han ikke hører til Grundlovens
virkelige Bæmmer. Den ærede Ordfører maa jo
dog vide, at Fortolkningen af den paagældende
Paragraf i Grundloven er tvivlsom (Ordføre-

ren: Nei!), eller at Meningerne derom ere delte.
Den ærede Ordfører veed ogsaa, at Mand, som
han paa ingen Maade vil negte høre til Grund-
lovens sande Bæmmer, have udtalt sig paa en
saadan Maade, at foreløbige Finantslove efter
deres Mening kunne gives. Jeg sigter herved til
vor høitærede Formands Udtalelser i Rigsraadets
Folkething i 1864—65, og jeg skal med den
høitærede Formands Tilladelse oplæse nogle af
disse Yttringer; de lyde saaledes: „Det ærede
Medlem for Maribo Amts 4de Valgkreds (Mon-
rad), der har givet mange værdifulde Bidrag til
Diskussionen af denne Sag, har ogsaa berørt § 49,
der angaar den extraordinære finantsielle Myndig-
hed, som foreslaas given Regjeringen, og har med
Hensyn dertil opstillet den Formodning, at der
derved maatte være udelukket Kongens Bemyndig-
else til at udstede provisoriske Finantslove.
Deri tror jeg ikke, man kan give ham Ret, thi
efter vor hidtilværende Praxis — en stem Præcis,
men som desværre er slaaet fast — kan der ud-
stedes provisoriske Finantslove, uden at Noget
paadrager sig Ansvar derfor. Dette har maattet
være dem, der conciperede dette Grundlovsudkast,
fuldkommen klart, og jeg beklager, at de, idet de
have været omhyggelige for at optage denne Be-
stemmelse om en extraordinær Myndighed for Re-
gjeringen til at fatte Beslutning i finantsielle
Sager, ikke have været ligesaa omhyggelige for at
raade Bod paa en Praxis, hvis Betydning de
maatte kjende.“ Jeg skal ikke komme videre ind
paa Spørgsmaalet om Legalitet eller Ikke-Legalitet
af foreløbige Finantslove, men jeg tror, at den
ærede Ordfører herester vil erkjende, at han er
gaaet for vidt, naar han vil frakjende Enhver, der
antager, at provisoriske Finantslove kunne gives,
Ret til at betragtes som Forsatningens sande Bæ-
(Ordfører: Nei!). Den ærede Ordfører kan
jo udtale sig nærmere siden. Det derimod, som
foreligger til Afgjørelse for nærværende Forsamling,
er Spørgsmaalet om, hvorvidt det er politisk
forsvarligt at lade det komme til foreløbige Fi-
nantslove, men jeg har under den lange For-
handling, vi have havt, forgjæves spejdet efter,
at der skulde komme endog kun den mindste An-
tydning af, hvorledes man har tænkt sig at
komme ud over Banskkelighederne i det Tilfælde,
at Thingene ikke bleve enige, saaledes, at en
normal Finantslov altsaa ikke kunde tilveiebringes.
Jeg har Intet hørt i saa Henseende; der er kun
sagt, at Regjeringen da maatte gaa af, og der
har da lydt høitstede Tilraab, ret som om Re-
gjeringens Afgang var et Ulykkeslag, hvorved en